

מ"ת 3024/10/18 - מדינת ישראל נגד נפתלי מגן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 3024-10-18 מדינת ישראל נ' מגן
תיק חיצוני: 444967/2018

בפני כבוד השופט ארנון איתן
מבקשת מדינת ישראל
נגד נפתלי מגן
משיב

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על המשך מעצר הבית שהוטל על המשיב וזאת עד לתם ההליכים המשפטיים נגדו. כנגד המשיב, הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע של עבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961, ונהיגה ללא רישיון, בהיותו בלתי מורשה, עבירה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

2. על פי כתב האישום נהג המשיב ביום 7.10.18 בשעה 15:02 לערך על אופנוע ברחוב בר כוכבא ליד בית מס' 6 בירושלים, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה ומעולם לא הוציא או קיבל רישיון נהיגה כדין. באותן הנסיבות נהג המשיב כשהוא פסול מנהיגה ביועין, בכך שנפסל על ידי בית משפט לתעבורה בתיק מס' 4461-01-17 למשך 30 יום ולא הפקיד את הרישיון. למשיב מיוחסת עבירה נוספת שעניינה נהיגה בהעדר פוליסת ביטוח, בניגוד לסעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970.

3. במסגרת הבקשה צוין, כי קיימות ראיות להוכחת האישום ומתקיימת עילה שעניינה מסוכנות לשלום הציבור, מעצם המעשים המיוחסים למשיב ורישומי התעבורתי הכולל 2 הרשעות קודמות בעבירות שעניינן נהיגה בהיותו בלתי מורשה. במהלך הדיון הוסיפה המבקשת כי המשיב מזלזל בהוראות החוק ובהחלטות שיפוטיות שניתנות בעניינו, עת נדון אך לפני 4 חודשים בגין עבירה דומה, שעניינה נהיגה בעדר רישיון, לעושי פסילה ורכיבי ענישה נוספים. יתר על כן, המשיב ידע כי עליו להפקיד את הרישיון, אך נמנע מלציית להוראה זו. בנסיבות אלו אין לתת בו אמון ויש להיעתר לבקשה.

4. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לנהיגה בהעדר רישיון, אלא באשר לרכיב הידיעה באשר לפסילה שהוטלה עליו, שכן הוא נשפט בהעדרו ולא הפקיד את רישיונו. עוד נטען, כי הוא ידע שהוטל עליו קנס במסגרת אותה החלטה, אך לא פסילה. באשר לעילה צוין, כי מסוכנות אינה מתקיימת מצדו של המשיב שכן הוא מתגורר באוקראינה ומחזיק ברישיון זר. יתר על כן המדובר בטעות,

עמוד 1

עניין שלא נעשה בכוונה והוא טכני בעיקרו ויוסדר בקרוב, מול משרד הרישוי. בנסיבות אלו עותר המשיב לביטול תנאי מעצר הבית שהוטלו במסגרת החלטה קודמת.

דין:

5. תמונת המצב הנוגעת למשיב הינה מטרידה. המשיב הינו תושב ישראל והוא אינו עומד בקריטריונים בהם יכול הוא לעשות שימוש בארץ ברישיון נהיגה זר בו הוא מחזיק. המשיב מודע לכך היטב אך בוחר להתעלם מהוראות החוק והחלטות שיפוטיות שניתנו בעניינו. מהחומר שבפני עולה, כי למשיב אין רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) ולחובתו שתי עבירות דומות האחת מחודש יוני 2018, והשנייה מחודש יוני 2014. במקרה הנוכחי, קיימות ראיות לכאורה גם לנהיגה בפסילה. המשיב נדון בהעדרו וביום 7.6.17 הגיש אביו בשמו בקשה לפטור מהפקדת רישיון. (תיק מס' 4461-01-17 ראו פרוטוקול מיום 7.6.17 והחלטה בפתקית מאותו היום). מדברי האב בפרוטוקול עולה כי הנאשם מודע היה היטב להחלטות שניתנו בעניינו, ובנסיבות אלו תמוהה הטענה לפיה ידע רק על הקנס שהוטל אך לא על רכיבי הענישה הנוספים לרבות הפסילה שהוטלה. אוסיף, כי גם הבקשה שהוגשה על ידו לביטול פס"ד, אותה דחה בית המשפט, מבססת עניין זה (ראו בקשה לביטול פס"ד והחלטה מיום 12.2.17) יתר על כן, עיון בהודעתו מבסס את המסקנה בדבר הידיעה. (ראו הודעתו מיום 7.10.18 שורות 16-17 לענין הסיבה בגינה לא הסדיר את הרישיון למרות שעבירה זו מבוצעת על ידו זז פעם שלישית, וכן שורות 33-38 באשר לסיבה בגינה לא התייצב לדיון וההסבר שניתן על ידו לבקשות שהוגשו מטעמו לבית המשפט). כל אלה מצביעים על "ידיעה" ובהתאם על מסוכנות לא מבוטלת מצדו. בכך יש גם כדי להקשות על מתן אמון בו.

6. אוסיף, כי בנסיבות אותן תיארתיו אין המדובר בפעולה לא מכוונת, טעות, או עניין טכני שדרוש הסדרה, כמאמר ההגנה. עניין לנו במשיב שמפר את הוראות החוק פעם אחר פעם, ולמרות שגזר דין ניתן בעניינו רק במהלך חודש יוני 2018, ביצע כעת עבירה חוזרת של נהיגה בהעדר רישיון זז פעם שלישית, ועבירה חמורה נוספת של נהיגה בזמן פסילה. אדגיש, כי בפעולות אלו מצדו פעם אחר פעם גלום סיכון משמעותי לציבור הנהגים והולכי הרגל, ודאי כשהמשיב בוחר להסיע על הקטנוע אדם נוסף בצוהרי היום וללא מורא כלל. כפי שציינתי מידת האמון שניתן לתת בו, שיקפיד בהחלטות שיינתנו בעניינו, הינה מועטה.

7. בטרם סיכום ראיתי להעיר, כי אין מקום לגזור גזירה שווה, מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם המשיבה בהיות מקרים אלו שונים מעניינו. במסגרת מ"ת 3297-07-15 מדינת ישראל נגד בדוי מסאלמה, הרי שמדובר היה במשיב המחזיק ברישיון נהיגה פלסטינאי שאינו מורשה לנהוג בשטחי ישראל. עבירות אלו כדבר שבשגרה מקבלות ביטוי במסגרת סעיף 578 (ב) לתקנות התעבורה, ואין היחס אליהן, בד"כ, כנהיגה ללא רישיון. יתר על כן עבירת הפסילה נוגעת להפקדת הרכב ולא הפקדת הרישיון, ובית המשפט עצמו עושה את האבחנה בעניין זה. יתר על כן, עיון בפרוטוקול הדיון מלמד כי לא היה לחובתו של המשיב, כבעניינו, עבר מאותו הסוג. בעניין עפ"ת 52360-04-15 מדינת ישראל נגד חג'אזי, הרי שמדובר בעבירות שעניינן רישיון נהיגה שאינו תקף לסוג הרכב ונהיגה בפסילה. יתר על כן, במסגרת

אותה החלטה ולא בלי לבטים, לא הורה בית משפט על מעצר, או מעצר בית, אך קבע ערבויות גבוהות בסך 15,000 ₪ (חלף 10,000 ₪) זאת בנוסף לתנאים שנקבעו בבית משפט קמא. אזכיר כי בדיון שהתקיים ביום 8.10.18, ולאחר הערות בית המשפט בעניין ההפקדה שהתבקשה על ידי המבקשת כתנאי לשחרור המשיב, חזרו הצדדים עם הסכמה לפיה במקרה זה ובהעדר יכולת כלכלית מצדו, יקבעו תנאי שחרור שאינם כוללים הפקדה כלל. אם כן, תוצאה זו עליה החליט בית המשפט במסגרת אותו תיק אינה רלבנטית במקרה שבפנינו.

8. התוצאה היא כי במקרה זה יש מקום להורות גם על מעצר בית מלא כפי שהתבקש וזאת עד לתם ההליכים המשפטיים נגדו. יתר תנאי הערבות שנקבעו ללא שינוי.

זכות ערר כחוק.

תיק החקירה מוחזר למבקשת (עו"ד יעל כהן).

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ט, 14 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.